

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér“ rovatban
közleendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:
Sprencz György szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyíltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld“ 1885. évi folyamára.

A „Székelyföld“ című közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Előfizetések elfogadtatnak Kézdi-Vásárhelyt a kiadó-hivatalban, Csik-Szeredán Szabó Albert könyvnyomdájában. Az előfizetési pénzek vidékről — legcélszerűbben posta-utalvánnyal — Kézdi-Vásárhelyre, lapunk kiadó-hivatalába küldendők.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Teendők.

Naponta halljuk azon nem alaptalan panaszt, hogy adónk elviselhetetlen, mert emelkedik évről évre, a nélkül, hogy jövedelmi forrásaink gyarapodnának s ez által adóképeségünk fokozódna.

Tagadhatlan tény, hogy ezen feljajdulásban első látszatra sok keserű igazság rejlik, de csakis első látszatra,

mert hogy jövedelmeink kiadásainkkal nem állanak okszerű arányban, annak első sorban magunk vagyunk okai.

Nem tűztük feladatunkká, hogy sikra szálljunk a kormány védelmére; de azt nálunk nélkül is mindenki belátja, hogy ha alkotmányos államunkban békét akarunk élvezni, melyben gazdaságunkat, iparunkat és kereskedelmünket szabadon fejleszteni képesek legyünk, ezt csak erőfeszített áldozat árán érhetjük el, tehát áldoznunk kell. mert oly kormány nem képzelhető, mely jövedelem nélkül kormányozni képes legyen; az állam jövedelmeinek főforrását pedig az adó képezi.

Megengedjük ugyan és elfogadjuk azon sokszor és helyesen hangoztatott érvet, hogy államunk jövedelmi forrásaihoz mérten kormányunk nagyon sietett a tömeges beruházásokkal, sokat költséget oly vállalatokra és intézményekre, melyek még elodázhatók lettek volna, s az adók túlságos fokozása ezért vált szükségessé; de végre is azon beruházások valamikor gyümölcsözni fognak s legalább unokáink hasznát fogják venni annak; de már az, hogy a súlyos terhek alatt le ne roskadjunk, határozottan rajtunk áll, mert azt a kormánytól mégsem követelhetjük, hogy okszerűbb gazdálkodásunkat helyettünk végezze, vagy kiadásainkban takarékoságra szorítson minket.

De hát miként gazdálkodjunk okszerűbben s miként takarékoskodjunk? — fogják sokan kérdeni.

Elmondom azt is.

Kezdjük legelőbb is a gyermeknevelésen.

A gyermeknevelés nálunk általában igen el van hanyagolva.

Ott látjuk a legtöbb anyát, egész élete javarészt négy-öt apró gyermeke között eltölteni s minden idejét azok dajkálására fordítani, vagy ha szegénysége napszáma szolítja, akkor berekeszti őket egy vaczokba minden felügyelet nélkül, s ebből keletkezik aztán az a megdöbbentő sok szerencsétlenség, a minek napokint tanui vagyunk.

A magára hagyott együgyű gyermek gyufával, tűzzel játszik, összeégeti nemcsak magát, hanem felgyújtja szülői épületét, mi gyakran egész utcaszorok elhamvasztására vezet; vízbe ful, sertések által csonkittatik meg, szekerek által gázoltatik el stb. stb.

Később, ha iskolába adja, teszi ezt részint azért, hogy ezáltal az iskolai törvényben kiszabott büntetés alól meneküljön, részint pedig, hogy még haszonvéhetlen apró gyermeke legalább ne látatlankodjék odahaza.

Ha aztán annyira nő, hogy valami hasznát veheti, fiát oda állítja pipe- vagy báránypasztornak, zsenge leányát pedig beviszi Brassóba vagy Oláhországba, a

honnan néhány év múlva elsatnyulva, testi-lelki fekélyekkel elteltten kerül vissza, hogy szerzett piperezikkeit fogékony családok gyanánt fitogtassa idehaza!

Ezen tagadhatlanul létező bajon segíteni nem a kormány feladata, hanem a miénk.

Igyekezze az első sorban minden népesebb község kisdóvodákat létesíteni, a hova zsenge gyermekeit minden szülő beadni képes legyen. Ekkor az anya a nap nagyobb részére megszabadul a gyermekápolás gondjaitól s idejét eredménytelenné fordíthatja gazdaságos teendőinek teljesítésére vagy gazdaságának gyarapítására, a gyermek pedig a helyett, hogy egészségét, testi életét, sőt oly gyakran még életét is kockáztatná: a kisdóvodában gyöngéd ápolást élvez, kellő felügyelet alatt van, Isten-félelmet, vallásosságot tanul (a mire pedig vajmi nagy szükségünk van!) s tehetségéhez képest mivel zsenge lelkét, a helyett, hogy vadul nőjön fel, az utcán az elmenőkre nyelvét oltogassa s a kutyákat megdobja.

A kisdóvodák beállítása korántsem tartozik a lehetetlenségek közé s erre szilárd akarat mellett a falu atyja, a községi lelkész készséges utmutatása és tanácsadása mellett képes; a mi pedig annak fenntartására szükséges, az a gyermekek ápolása alól felmentettanyák

A „Székelyföld“ tárczája.

Corday Sarolta.

— Ballada. —

Motto: „Exegi monumentum, aere perennius...“ Horác.

I.

Egy csillag van csak az égen...
Mint ragyog!..
Dicső Frankhon! neked sincs több;
De az — a te csillagod.
Az a csillag szabadságodért ragyog!..
— Sötét az éj Frankhon felett: —
Sötét bú...
Messze messze — merre szem lát —
A zsarnokság szele fű...
— Van-e hely még, hol virraszt a honfi-
[bú...? — —

Halavány szűz, — éjjel után —
Egyedül,
Ablakában áll merengve...
Arca könyvtől nedvesül —:
Hős szívére honleányi bánat gyűl.

Halvány árnyak járnak ott künn,
Véresen;
Kezeikkel földmutatnak, —
Föl az égre, — rémesen.
Azután eltűnnek lassan, csöndesen...
Halavány szűz összeborzad,
Égre néz:

S im, az égről is feléje
Int merőn egy szellemkéz:
A legszebb csillagra mutat... s elenyész. —

„Ah, — tudom —... az én csillagom
Az, amott!..
Szerelm? avagy dicsőség,
Mi onnan felém ragyog...?
Vagy egyszerre mindkettő rám — moso-
[lyog...? —

Halavány szűz elérte az
Égi jelt...
Szíve zajgó hullámvásba
Hozza a szűzi kebelt:
„Frankhon, érted!... mond... s egy forró
[könyűt ejt... —

II.

„Isten veled szülőföldem, hazám!
Ős apám vérel szentelt földje;..
A mily hön szeretlek, oly igazán
Száll szívemből értetek az áldás,
S hull szememtől lelkem bucsu-könye...
Oh! mily nehéz, szomorú a válás...
Elszakadni végkép tőletek!..
Testvér, rokon s anyai kebeltől
Bucu-csókot nem is vehetek...
Messzi, messzi kell mennem e helyről;..
Ámde Frankhon szólít... S én — megyek!... — — — — —

III.

„Hallod asszony!... Ez a fürdő
A pokolnak lángja!
Éget, mint a láva!..
Nézz ki:
Mily zaj jön kívülről?...
A fületem sérti... —“
„Semmi, Marath, semmi...“

„Hallod asszony! Iszonyu kint
S nem tudom mit érzek?!
Akármerre nézzek:
Felém
Ezer ördög tekint,
Engem fenyegetvén...
Borzadok e szemlén... —

Hallod asszony!... Vér van itten!..
Vérözön szobámban!..
S itt!... e fürdő-kádban...
Látod...? —
Holtak!... s annyi minden...
Halálhőrgés... — — átok!...
Ne nézz, ne nézz rájuk...!“

„Férjem!... Marath!..
Nem látok én
Holtakat e házban,
Mit te hallsz, — a lázban —;
Azt sem
Hallom én: az átkot;
S — mitől mentsen isten —
Vérözön sincs itten!...“

„Igaz.. igaz. — Álom volt csak...
Szörnyű álmot láttam!
A pokolban jártam... —

És ott —
Ah...! a legyilkoltak!..
Köztük egy nő állt — ott!
S szívembe tört mártott!..
—

Boszut! boszut! Ilyen álmot
Egy Marath nem láthat!
— Kit félve imádnak... —

Vérbe
Fojtom ez országot;
Ezer frank fejére
Száll haragom érte.

Boszut! Véres boszut érte:
Hisz maradt még hangom,
Hogy remegjen Frankhon,
S gyáva,
Meghasonlott népe
Egy ujmutatásra
Váljon a halálra...!

Boszut, boszut állók:
Hogy reszketni fognak
Népek és királyok,
Miként gyöngö bábok.
Elsápadnak hold, nap
S csillagmyriadok.
Boszut, boszut állók,
Melynek hallatára
Taposoljon a pokol
Millió sántánja.

idejének értékesített megtakarításából bővön kitelik.

A kisdóvódakból kikerült gyermekeknél bekövetkezik a községi iskoláztatás sora s a további kiképzetés.

Ámde ezt se tekintjük oly szükséges rossznak, a hova gyermekeinket csak a büntetéstől félelem miatt adjuk, hanem oly tényezőnek, a mely megveti a későbbi jövőnek, a jobb megélhetésnek csálhatlan alapját.

Ezzel nem akarom azt tanácsolni, hogy összes gyermekeinket akadémiára képeztessük s azok valamennyiből hivatalnokokat, lelkészeket, doktorokat, ügyvédek vagy professorokat igyekezzünk nevelni, sőt ellenkezőleg! Hiszen egyik leglényegesebb bajunk éppen az, hogy a tehetősebb osztály gyermekeit idáig éppen a felsorolt szakok valamelyikére képeztette, a minek szomorú eredménye lett, hogy a sok képzett és szakképzett ember, nem lévén képes mindegyik alkalmazásba jutni, fájdalommal sohajt vissza az eke és borozda után, melyeknek árát tanulása felemésztette.

E helyett igyekezzünk gyermekeinket iskoláztatásban oly és csak addig terjedő irányt adni, a mely jövő pályájára elégséges s e közben tanulmányozzuk hajlamát, hogy mire érez magában több hivatást, a mit, megértetve a gyermekkel az élet célját, magunk is nem kis mérvben vagyunk képesek elősegíteni.

Az előbb jeleztük ugyan, hogy minden gyermekünkben nem képezhetünk hivatalnokot, de hangsúlyozva mondjuk, hogy bizony gazdaembert sem, mert birtokviszonyunk oly silány, hogy az a további eldarabolást nem bírja meg s így oly pályák után kell látnunk, melyek fogékony, munkás s a természettől is szép szellemi tehetséggel megáldott székely fajunknak biztos megélhetést biztosítanak.

E célra önként kínálkozik a nálunk csaknem teljesen parlagon heverő kézi

ipar! Iparosaink, igen kevés kivétellel, fájdalom, alig állanak felül a kontárságon, a mi nem is lehetett másként az eddigi felületes nevelési viszonyok között, s ha emelkednek is ki megyénk fiai közül egyes kintinó iparosok, azok igen tévesen azon hitben élnek, hogy tehetőségüket csak egybeült értékesíthetik, de itthon nem, a miért mi, itthon maradtak, ismét kénytelenek vagyunk iparszükségeiteket idegen helyről beszerezni s gyér garasainkat kivinni érette. Hogy egyebet ne mondjunk, csak a nyers bőrtelmesre hivatkozunk, melyet sok ezer számra poton áron hordnak ki megyénkbel, hogy aztán kidolgozva, tizszeres árban váltsuk ismét vissza!

A ki pedig az értelmiségi szakok valamelyikére akarja gyermekét képeztetni, az jobbat nem tehet, mint ha e célra a nálunk még szintén kevésé kihasznált reáltudományok valamelyik ágát teszi figyelme tárgyául.

Adj a fiát gymnasium helyett reáltanodába s ügyvéd vagy orvos stb. helyett képeztesse technikust, erdőszót, mérnököt, építész, gépész stb. belőle; ezen szakmában még igen nagy a szakemberekben a hiány s éppen azért igen jól is jövedelmeznek.

Mennyi munkáskéznek tudna kenyeret nyújtani néhány jól berendezett gyár, a melyeknek beállítására megyénk igen alkalmas lenne, ha volnának szakembereink, kik azokat részvénytársulatok által életre tudnák hozni!

S leányainkkal nem helyesebben cselekednénk-e, ha őket a helyett, hogy zsenge korukban a bűn és feslettség mindennemű változatainak oda dobjuk a távoli helyekre való elbocsátás által, itthon tartva, szintén kellően oktattatnók? Itt van a csikszeredai jól beállított leányiskola, itt a szövézeti iskola, melyek annyi kiképzést nyújtanak a növénydekeknek, hogy azután fenntartásukat tisztességesen biztosíthatnák, s mégis mily kevesen igyekeznek igénybe venni

a megyének ezen csaknem ingyen nyújtott áldásos jótéteményét!

De ha már szolgáltatni vannak leányaink szorulva, nem üdvösebb lenne-e őket, habár csekélyebb bér mellett is, itthon jobb házakhoz elszegődtetni, a hol erkölcsös élet mellett gazdaszonságot, takarékoságot és csint sajátíthatnának el, hogy aztán később maguk is jó családdanyákká váljanak?

A csikszeredai és gyergyóalfalvi gazdasági szakosztályiál megtöltött felső népiskolákat s az általuk nyújtott kedvezmények ismertetését jövő cikkünkre tartjuk fenn.

(Folytatása következik.)

Hadkötelesek figyelmebe.

A honvédelmi miniszter t. évi 60.402. sz. alatt kö. rendeletet intézett valamennyi megye közönségéhez, az állandó felülvizsgáló bizottságok tárgyában.

Tudatta, hogy Nagy-Szebenben, Kolozsváron, Gyula-Fehérváron és Brassóban szervezett állandó vegyes felülvizsgáló bizottságok a jövő 1885-ik évben a következő napokon fognak egybegyűlni, ugymint: január hó 30-án, február hó 4-én, március hó 2-án, április hó 8-án és 9-én, május hó 1-én és 2-án, június hó 1-én és 2-án, július hó 1-én, augusztus hó 1-én, szeptember hó 1-én, október hó 9-én és 10-én, ugyancsak 20-án és 21-én, november hó 3-án és 4-én, s végre december hó 1-én.

Ezen felülvizsgáló bizottságok polgári elnökeivé a jövő 1885. évre fölkértek és megbíztattak a miniszter által:

Kolozsvárt: gr. Eszterházy Kálmán, Kolozsmegye főispánja;

Gyula-Fehérváron: Elekes Mihály (lakik Sárdon, Kiskükölmögyében, utolsó posta Héjasfalun);

Nagy-Szebenben: Brennerberg Mór, Szebenmegye főispánja;

Brassóban: gr. Bethlen András, Brassómegye főispánja.

Felhívta a miniszter a törvényhatóságokat, hogy rendelete tartalmát, saját területén haladéknélkül tegye közzhírré. S egyúttal meghagyta a törvényhatóságnak, hogy az illető felülvizsgáló bizottság polgári elnökét minden hónapban és legalább nyolcz nappal a kitűzött határidő előtt, pontosan értesítse arról, vajjon fognak-e, illetőleg hányan fognak, akár hadkötelesek, akár ezeknek megvizsgálandó férfi rokonai, a felülvizsgálóra elővezetetténi?

Ezen értesítés azon esetben sem mulasztandó el, ha valamely hónapban senki sem vezetettnek felülvizsgálatra; nehogy különösen a felülvizsgáló bizottság székhelyeitől netalán távolabb lakó bizottsági tagok, az állami pénztár terhére, a székhelyen hiába megjelenni még akkor is kényteleníttessenek, a midőn felülvizsgáló egyének nem létében a felülvizsgáló bizottságnak semmi teendője nincsen.

Azon esetben, ha ezen értesítés elmulasztása következtében a felülvizsgáló bizottság egybeüléséből hasztalan költségek keletkezének, a mulasztásban hibás tisztviselőt leszek kénytelen felelősségre vonni, s esetleg az állami pénztár kártalanítására szorítani.

Miután továbbá a felülvizsgáló költségek némely törvényhatóságok részéről ányaltan mértékben szaporítottak az által, hogy több község a felülvizsgálatra kijelölt hadkötelesek mellé, ányaltalanul nagy számú kísérőket rendeltet ki, s a szállítás csaknem minden egyes községből elkülönítve eszközöltetik: ily fölösleges költségek elhárítása tekintetéből, a felülvizsgálatra rendelt egyének vagy az elővezetéssel megbízott járásbeli tisztviselőnek lakhelyén, vagy a körülményekhez s helyek fekvéséhez képest, valamely alkalmasabb és közelebb eső helyen összpontosításáról s ott a járási tisztviselő vagy ennek helyettese által, a személyes azonosság megállapítása után, a községbeli kísértől átvétetvén, a felülvizsgáló székhelyére csakis a legszük-

ségebb számra szorított felügyelők kíséretében és együttesen szállítandók el.

Ugyanez a módzat alkalmazandó azon esetben is, ha ugyanazon egy időben több sorozó járásból egyszerre történik a felülvizsgáló egyének elővezetése.

A törvényhatóság a felülvizsgáló egyéneknek szintén költségkímélés tekintetéből lehetőleg együttesen fogja a felülvizsgáló bizottság elé vezetetténi.

Az állandó vegyes felülvizsgáló bizottságoknak megállapított eddigi területi köre 1885-ik évre is fentartatik.

A Bem-Album érdekében.

A Bem-nővérek javára Kerekes Sámuel tanár és szerkesztő által szerkesztett Bem-Album 23 iv tartalommal megjelent. A kiadás akadályairól a szerkesztő meggyőző szavakkal emlékezik meg a Bem-Album t. olvasóhoz intézett előszavában, s részünkről nem marad fenn egyéb teendő, mint hogy a hazafias vállalat sikere felett ösztöne örömmel kifejezve, az igen érdekes tartalommal összeállított Bem-Albumot ajánljuk a hazai olvasó közönség becses pártfogásába.

A munka 1000 (ezer) példányban került ki a sajtó alól. Csinos kiállítása a marosvásárhelyi ev. ref. főtanoda nyomdáját dicséri. A Bem-Albumot Csiki Lajos könyvkereskedő vette bizományba, honnan egyszerű példányok 1 frt 50 kr, diszpéldányok pedig 2 frt 50 kr bolti áron rendelhetők meg. Az előfizetők részére az előre megrendelt példányok az 1885-ik év elején küldetnek meg, mivel a diszpéldányok díszes kiállítása még egy pár hetet vesz igénybe.

A Bem-Album összes kiadási és kezelési ügyeit a Bem-szobor bizottság fogja véglegesen ellátni s a kiadásokon felül eshető jövedelmet a Bem-nővéreknek elküldeni.

Kerekes Sámuel szerkesztő-kiadónak elismerő köszönetet mondunk a Bem-Album érdekében kifejtett önzetlen munkásság és áldozatkészségért.

A hazafias olvasó közönségnek pedig ajánljuk pártoló jóakarataiba a valóban értékes, érdekes és jótékony célú vállalatot, a hazai irodalom sok kitünőségének dolgozataival dicsekedhető Bem-Albumot.

Maros-Vásárhelyt, 1884. decz. 29.

Borosnyay Pál, Molnár Zsigmond,
a Bem-szobor-biz. a Bem-szobor-biz.
elnöke. jegyzője.

Különlélek.

— Az ő-év utolsó estéjén és az új-év első napján ugyancsak volt mozgalom Kézdi-Vásárhelyen. Alig lett este, megindult a szokásos üdvözlők raja. Egyik énekel, a másik rigmussal, a harmadik meg zenével, szóval ki-ki a maga módja és tehetsége szerint sietett embertársának boldog újvetét kívánni. Az egy szál hegedűn elkinzott „Körösi lány” után egy néhány fülsértő, rezes hang „Oh szép Jézus”-a következett, s ha az embernek hallérezéke a kétségbeesésig valának gyötörve, harsány hang kezdé „Az ő esztendőnek utolsó estén”-t szavalni. És ez így ment órákon keresztül, s az egyes házakból kihangzó zene, ének és rigmus hangjai egy pokoli hangzavarban olvadtak össze. Éjtélkor megszólaltak a harangok s zúgó hangon hirdették, hogy az újév beköszöntött. Másnap aztán újból ismétlődött a tegnapi hangverseny. Aztán szép sorban jöttek egymásután kéményseprő, lámpagyújtogató, cseléd stb., kikkel az ember közeli vagy távoli összeköttetésben áll; az egyik írásban, a másik szóval, az egyik versben, a másik prózában zongorizál szíve hőzelméit, és a jó kívánságokat meg kell fizetned. Az embernek egyik keze a szívére, mely perczről perczre mindinkább eltelik halálával, a másik meg a zsebében, mely perczről perczre ürül, laposodik. Sohasem kell jobban meghálálnunk embertársaink jóakarátát, mint újév napján.

— A Kézdi-Vásárhely városi tanács újév reggelén hivatalos helyiségében tiszteltet a város érdemes polgármesterénél, ki meghatott hangon mondott köszönetet tisztí karának. A tanács elhatározta, hogy szokásos újévi üdvözlétét írásban fogja a megye fő-és alispánjainak megküldeni.

A bösz Caligula
Ezredes álmából
Ébredjen ámulva,
S az iszonyat láttán:
Haljon szörnyet újra!
Boszut! véres boszut!
A melynek láttára
Medréből kilépek a mérhetlen tenger,
S véres tajtékját föl az egekre hányva:
Pirosra festi a menny kék boltozatját...
S miként Nero hajdan,
Az égő romok közt —
Róma pusztulásán —
Megpendíté lantját:
Frankhon kimulásán
Dal mellett, ujjongva
Fürosztóm meg testem!
A vér óceánban,
S nem e ronda kádban...
Vízözön volt földön:
Most vér-özönöljön!
Folyjon a frank vére!
Mert Marathnak csak vér
A gyönyörűsége!!...“

IV.

„Katalin! Nem hallod?
Az ajtón kopognak...
Nézz ki gyorsan s a jöttet böcsásd be...
Hátha jó hirt hoznak...“

„Egy fiatal lányka,
Sarlota a neve;
Fontos ügyben — személyesen veled —
Beszélni szeretne...“

„Szép a lány...? Mondd: jöhet...“
„Kérlek Marath! Kérlek...“

Magam sem tudom... de... semmi jót nem [sejtek;...]

Félek... nagyon félek!..“

„Mit hallok...? Mi volt ez!?
Marath neje — s félni!..
Ez egy szót itt hasztalan beszéled,
Mert Marath nem érti...“

„Zsarnok! itt van, a ki
Megérteti veled,
Nyeld el e tört! ez majd
Megtanít rád teged...“

Rut parád ne add ki;
Öntudatlan halni

Kár volna te néked,..
S a mig nem tudod meg,

Mestered ki volt ma?
Ott leun a pokolba!

A tüzes ketreczbe!
Jusson majd eszedbe:

Corday Sarolta!..“

V.

Ne nézzetek oda!... Hagyjátok, hagyjátok...
Hóhér-bárd... véres fő
Iszonyut látnátok...“

Nézzetek, nézzetek inkább föl az égre: —
A legszebb csillagnak
Vége van már... vége...!

* * *

Gyászba borult az ég,
Könyeit úgy sirja
— Dicső Frankhon szabad földjén —
A legdrágább sirra...“

Biró Pál.

— **Meghívó.** Az országos vörös kereszt egyesület kézdivásárhelyi fiókegyesülete K. Vásárhelyt a városi tanácsház nagytermében 1885. január 4-én vasárnap délután 2 órakor pontban rendes közgyűlést tart, melyre a t. tagokat van szerencsénk tisztelettel meghívni. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó beszéd Székely János elnöktől. 2. A választmány évi jelentése Vajna Károly jegyző által. 3. Pénztárosi számadás Kovács Károly pénztárostól; annak jóváhagyása. 4. A választmányból kisorsolt 6 tag, u. m. Pap Andrásné, id. Tóth Istvánné, K. Csizsár József, Kovács István (pap), ifj. Benkő Sándor és Vajna Károly helyett újak választása. 5. Javaslatok, indítványok. 6. A jegyzőkönyv hitelesítésére 2 tag kiküldése. Kézdi-Vásárhelyt, 1885. január 1-én. Székely János, elnök. Vajna Károly, jegyző.

— **A karatnai, feltorjai és felvölai vörös kereszt fiókegyesület** 1884. december 27-én sorolással egybekötött táncszertélyt rendezett, melynek fénys eredményét t. Kőnczei Albertné asszony egy l. elnök és Pethő Mari k. a. egy l. alelnök társadhatlan közreműködésének köszönhetni. Az egész táncszertély alatt a legkedélyesebb hangulat uralkodott, mely a fesztelen, rokonszenves társalgásnak és barátságos egymáshoz közeledésnek volt kifolyása. A jövedelem gyarapodását nagyon elősegítette Pethő Kati és Kőnczei Zsuzsa kisasszonyok azon buzgalma, melylyel a sorsjegyek elárúsításánál eljárak, és a felülfizetések, melyekhez nagys. Szentkereszty Stephanie báróné 2 frt, Dr. Pethő József 50 kr, Dr. Pethő Józsefné 30 kr, Kőnczei Domokos 50 kr, Solyom Tamás 50 kr, Benedek Ignác 20 kr, Csoboth András 5 krral járultak, és így e táncszertély a kórház javára 59 frt 66 krt jövedelmezett. A midőn ezen bál eredményéről számadásunkat a nyilvánosság elébe hozni kötelességünknek ismerjük, egyszersmind meleg köszönetet mondunk mindazon t. cz. adakozóknak, kik a kisorsolándó, ugyszintén egyéb elárúsítandó tárgyakat szívesek voltak a nemes cél megvalósítása érdekében egyetünk rendelkezésére ingyen felajánlani. Karatnán, 1884. decz. 30. Egy választmányi tag.

— **Nyilvános köszönet.** Csizsár Emilia kisasszony szíves volt a kézdivásárhelyi vörös kereszt egyesület által kisorsolt képek sorsjegyeinek elárúsítását elvállalni. Buzgó tevékenységének sikerült a 200 drb jegyet elárúsítani, mi által egyesületünknek jelentékeny hasznót hajtott. Fogadjá azért nevezett kisasszony a jó ügy nevében hálás köszönetemet. K. Vásárhely, 1885. jan. 2. Br. Szentkereszty Stephanie, vereskeresztyegyleti elnök.

— **A szabad verseny hatása.** Papolczon az utóbbi időkben engedélyezett sok trafik azt szülte, hogy a dohány — a mint már számtalan esetben tapasztaltatott — a dohányáruhárdában megpenészesedett és élvezhetlenné vált a sok árus és a fogyasztó közönség csekély volta miatt. Épen azért nem késünk ezt a pénzügyigazgatóság becses figyelmébe ajánlani, hogy a netalán későbbi engedélyezéseknél legyen tekintettel ezen körülményre, mert egy kissé tulságos engedménynek hisszük azt, hogy ily ok miatt jó pénzért rossz dohányt kapjunk és ezen felül az eddigi árusok is kárt szenvedjenek. (Be-küldetett.)

— **Hamis Napoleond'or-ok** vannak forgalomban és figyelmeztetjük a közönséget, hogy ezekkel, valamint 20 frankos darabokkal legyen óvatos. Egy ily hamis pénzdarab leírását a következőkben közölhetjük: A nyomás igen jó, az érez azonban plattina, erős aranyozással. Az egyik oldalon van az 1858, 1867 vagy 1868-iki évszám, A jeggyel. Másik felén van III. Napoleon képe. A körirat reczjén „Dieu” protége „la” France*** meg van csonkítva, az egyes betűk vagy egész fel vagy egészen le nyulnak és kissé gyengén vannak kinyomva. A csillagok a szavak közt bágyadtak és nincsenek a recze teljes közepén. A nyomás legkülsőbb helyein föl lehet ismerni a fehér plattinát. Végre a csengés kissé tompa. E darabok ércértékét legfőlebb 3 frtra lehet becsülni.

— **Az állami felügyelet takarékpénztárak fellett Ausztriában.** A bécsi közigazgatási tör-

vényszék e napokban az államnak a takarékpénztárak feletti felügyeleti jogával foglalkozott. A trienti takarékpénztár igazgatóságának határozatáról volt szó, mely szerint Tevini testvéreknek ingatlanai jelzáloga ellenében 160,000 frtnyi kölcsön engedélyeztetett, és a mely határozatot a helytartótanács képviselője felfüggesztette, mert a birtokok, melyekre a kölcsön nyújtatnék, a takarékpénztári statum 22. §-a értelmében nem szolgáltatnak kellő biztosítékot. A belügyminiszteriumnak a felfüggesztést helybenhagyó határozata ellen a trienti takarékpénztár képviselője azt a panaszt érvényesítette, hogy az állami felügyelet felfüggesztje ugyan a hatóságokat az ellenőrzésre, de mikor az üzletek meritumába nyul, átlení a hatóság illetékességét és a vezérő igazgatóság jogait gyakorolja. Miután a belügyminiszterium képviselője kifejtette annak álláspontját, a törvényszék a panaszt, mint alaptalant, elutasította. Az indokokból kiemelendők: „A takarékpénztár határozatának felfüggesztése az állam felügyeleti jogának alapján történt és pedig azért, mert a kölcsön nem volt kellőleg biztosítva. A takarékpénztár ezzel szemben azt állítja, hogy a kölcsön nyújtására jogosítva volt, mert egy megelőző törvényszéki becslés, valamint négy szakértő véleménye szerint a birtokok kellő biztosítékot nyújtottak. E vélemények azonban nem voltak tekintetbe vehetők, sőt a törvényszéki becslések sem jöhetnek tekintetbe, mert azok ad hoc, t. i. nem a kölcsön megszavazás céljából eszközöltek, hanem egy korábbi időből származnak, mi annál is inkább súlyosbító, mert az illető realitások, a mint be van bizonyítva, az Etsch-folyó által nagyobb pusztításoknak voltak kitéve.”

— **Hauser Hermann** csikszeredai órás által kisorsolni szándékolt 120 frt értékű zenélő doboz közbejött akadályok miatt nem folyó évi január 6-án, hanem a folyó évi február 11-én Brünben tartandó kis lottóhúzás első számára fog kisorsoltni. Lapunk első számában közölt figyelmeztetést ezennel rectifikáljuk.

Megjelent a „Gondűző” 15. száma, mely e negyedikben az utolsó. Végig tekintve e kitűnő szépirodalmi lap első negyedének számain, arról győződöttünk meg, hogy a lap fokként emelkedett és az áldozatkész vállalkozó kiadó nem csupán azt teljesítette, a mit a lap megjelenésekor programjában íért, hanem ezen túl is érdekessé igyekezett tenni a lapot. A hozzánk küldött negyedévi előfizetési felhívásból, mely lapunk hirdetési rovatában olvasható, látjuk, hogy az újévi számok még érdekesebbekké lesznek, mert a régi munkatársak mellett ismét két új hírneves regényíróval fogunk azokban találkozni: Tolnai Lajossal és Vértési Arnolddal. Az előbbi „Az új főispán”, utóbbi pedig „Csiricsári Bertalan ur ö méltósága” című regényt írt a lap számára. Ismételve hangsúlyozzuk, hogy e lapnak egyetlen művelt család asztalán se volna szabad hiányozni, és figyelmeztetünk mindenkit, hogy arra előfizessen, mert a „Gondűző”-ben a család minden egyes tagja megtalálja olvasni való Gyözdjének meg arról a kiadattól, hogy mutaványszámot kérjenek a kiadótól, melylyel az szívesen szolgál ingyen és bérmentve.

30-ik közlemény

a br. Szentkereszty Stephanie kezdományozása folytán felállított Kézdi-Vásárhely városi és vidéki kórház részére tett szíves adakozásokról.

Kézdiszentléleki Tamás Elekné és Kovács Péterné gyűjtése:

Pál Antalné 1 kupa paszuly. Porkoláb Jánosné 1 kupa paszuly. Voloncs Andrásné 2 kupa rozs, 1 kupa paszuly. Mátyus Ferencné 1 koszu hagyma. Deák Mihályné 2 kupa rozs. Mátyus Péterné 8 kupa burgonya. Kovács Károly 8 kupa rozs. Biró Józsefné 10 kr. Tompos Ferenc 1 kupa rozs. Tompos Adámné 3 kupa rozs. Biró Gusztávné 10 kr, 1/4 font szalonna. Háromszéki Lajos 20 kr, Pap Józsefné 16 kupa burgonya. Voloncs Elek 5 kr. Miklós Véron 4 kupa rozs, 2 kupa paszuly. Szász Mihály 10 kr. Szász Andrásné 8 kupa rozs. Bodor János 20 kr. Kőncz János 10 kr, 1 füzet paprika. Kőnczei Domokos 6 kupa lencse, 22 drb ezeller. Kovács Pálné 4 kupa rozs. Mészáros Péterné 1 véka burgonya, 4 kupa paszuly. Oláh Domokosné 2 kupa árpa. Kovács Jánosné 4 kupa rozs, 1/4 font szalonna. Fábán Józsefné 2 kupa árpa. Mészáros Pálné 4 kupa árpa. Kovács

István 4 kupa árpa, 2 kupa lencse. Tamás Antalné 20 kr, 8 kupa burgonya, Zsebszink Mátyásné 1 kupa paszuly. Kőnczei Gyuláné 10 kupa rozs. Fodor István (Barra) 1 kupa paszuly. Biró Józsefné 1 szentelt viaszgyertya-füzér, 1 pohár, 1 pár villa és kanál, 1 tarisnya. Horváth Dávidné 3 kupa árpa. Pászka Lászlóné 1 kupa paszuly. Tóth Antal 4 kupa árpa. Borcsa Albertné 1 koszu hagyma. Kovács István (ordináncz) 20 kr, 2 kupa paszuly. Balog István 20 kr. Sipos György 5 kr. Bakk Antalné 6 kupa burgonya. Voloncs Dénes 2 kupa árpa. Kovács Józsefné 4 kupa rozs. Kovács János (fehér) 2 kupa rozs. Kovács Mihályné 2 kupa paszuly. Voloncs Simonné 1 kupa paszuly. Kovács Józsefné (Zsiga) 1 kupa paszuly. Kovács Józsefné (rigó) 2 kupa rozs. Bocsa Emánuelné 2 kupa rozs. Kovács Andrásné 2 kupa rozs. Mór Lázárné 4 kupa árpa. Kovács János (Bara) 2 kupa rozs. Venczel János 2 koszu hagyma. Deák Józsefné (botika) 1 koszu hagyma. Bálint Károly 1 véka buza, 1 félfont szalonna. Kis József 1 félvéka buza. Kőnczei Gézáné 3 kupa paszuly, ezeller, murek, 1 negyedfont szalonna, 1 kupa szilva, 1 kupa mák, egy füzet paprika. Kovács Andrásné (Kelemen) 10 kr. Hegyes Györgyné 4 kupa buza. Hegyes Andrásné 10 kr. Kovács János (Kelemen) 10 kr. Bodor Istvánné 4 kupa buza. Deák Lajosné 1 koszu hagyma. Bartalis Jánosné 1 koszu hagyma. Kovács Péterné 1 véka rozs, 1 véka burgonya. Bartis János 1 koszu hagyma. Tamás Elekné 1 félvéka buza, 1 font szalonna, 30 fő káposzta. Horváth Jánosné 1 véka árpa. Kőnczei Miklósné urasszony 50 liter rozs.

Fogadják a buzgó gyűjtők és a jótékony adakozók a kórház nevében leghálásabb köszönetünket.

K. Vásárhelyt, 1884. decz. 2.

Szőcs József m. p. polgármester, a kórházi igazgatója.

Kovács István m. p. a kórházi igazgató-bizottság jegyzője.

Szerkesztői izenetek.

Önkéntes. Jövő számban jöni fog. Szíves üdvözlét!

B. Á. Tér szűke miatt a jövő számba maradt.

Felolós szerkesztők:

Ifj. Dobay János.

Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Sz. 3938. tkvi

184.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság, közhírré teszi, hogy Kocsis Gábor márkosfalvi lakos végrehajthatónak Forró Albert, Forró Józsefné sz. Becző Borbára, Barabás Albert által képviselt kiskoru Barabás Benedek, Jenő, Albert, Imre és Barabás Gyula által képviselt kiskoru Barabás László, Anna és Gyula márkosfalvi lakos végrehajtást szenvedők elleni 346 frt tökekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a k. vásárhelyi kir. törvényszék területén lévő, Márkosfalva községben fekvő, a márkosfalvi 543. sz. tjkvben foglalt 70. 71. hr. sz. 191 frt 992 g. hr. sz. 73 frt, 1165. hr. sz. 41 frt, 1255 g. 1275 g. hr. sz. 202 frt, az 1481. hr. sz. 101 frt, a 2817 g. hr. sz. 95 frt, az 554. sz. tjkvben 1529. hr. sz. 121 frt, az 561. sz. tjkvben 1556. hr. sz. 54 frt, 4997. hr. sz. 135 frt becsértékű ingatlanokra az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi január hó 9-ik napján délelőtti 9 órakor Márkosfalva községben. a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát telekkönyvi testenként készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a

kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság üléséből 1884. évi augusztus hó 30-ik napján.

Hirdetmény.

Alcsernátoni tekintetes Farkas István urnak Alcsernáton, Felcsernáton és Mátisfalva községek területein fekvő minden ingatlanai Alcsernáton községházánál 1885. január 18-án és következő napjain szabad kézből árverezésen eladatkak.

Árverezési feltételek tulajdonosnál vagy nálam megtekinthetők.

1—3

Megbizásból:

Barthos Károly, ügyvéd.

Sz. 2810—1884.

Árverési hirdetmény.

Melynél fogva közhírré tétetik, hogy a Gyergyó-Tekerőpatak és Kilyénfalva társközségek tulajdonát képező „Laposbük” nevű erdősegből kiskazitandó 381 hold területen szakértői felvétel szerint találtató 57,150 tömör köbmeter kereskedelmi fenyőfa kihasználása zárt ajánlat alapján **20,000 frt** kikiáltási árral a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adatik, mi felett a **2000 frt** készpénz vagy óvadékképes értékpapirból álló bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok 1885. évi január 15-én d. e. 12 óráig Gyergyó-Tekerőpatak községházánál lesznek térítvény mellett beadandók, s a versenytárgyalás azon nap d. u. 3 órakor fog meg artatni.

Miről versenyezni kívánók oly felhívással értesítettnek, hogy a közelebbi árverési feltételek nevezett község irodájában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Gyergyó-Tekerőpatak, 1884. decz. 27-én.

Község előljáráság:

Főrika Ágoston, közs. bíró.

Kölönte József, jegyző.

1—2

HAUSER ARMIN ÓRÁS CSIK-SZEREDÁN.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, miszerint a Száva Lukács-féle házban lévő

órás-üzletemet

mindennemű inga, fali, asztali, irodai, serkentő, valamint arany és ezüst zsebórákkal, arany és ezüst láncokkal teljesen berendeztem.

A nagyérdemű közönség igényeinek megfelelendő, kész vagyok helybeli és vidéki hitelképes t. vásárlóimnak részletfizetésre is eladni.

Ezenkívül hajlandó vagyok t. vevőimnek mindenféle ékszer-neműt részletfizetés mellett is beszerezni.

Minden nálam vásárolt és javított óráért 2 évig jótállok és az ékszerek valódiságaért kezeskedem.

Vidéki megrendelések azonnal teljesíttetnek s tudakozódásra azonnal válaszolok.

A nagyérdemű közönség becses pártfogásáért esedezik

Hauser Armin,
órás Csik-Szeredán.

Előfizetési felhívás a „GONDÚZÓ” szépirodalmi hetilapra.

Midőn ezelőtt negyed évvel lapunkat megindítottuk, programunkban hangsúlyoztuk, hogy csak oly műveket fogunk közölni, melyek az olvasó szellemét emelik és nemesítik, igyekezni fogunk, hogy lapunk minden művelt magyar családnak nélkülözhetlen olvasmányává váljék és azt minden anyának bátran adhassa serdülő leánya kezébe.

Nem kimélve semmi költséget, nem rettenvén vissza semmi áldozattól, minden törekvésünket oda irányoztuk, hogy kiadott programunkat híven teljesítsük és most egy évnélgyed mulva bátran hivatkozhatunk rövid, de már is nyomtatható multunkra és önértéssel terjeszthetjük elő eddig megjelent számaink tartalmát:

Regények: „Székely támad, székely bánja” történeti regény P. Szathmáry Károlytól. „Izsák” társadalmi regény Kázar Emiltől. „Palkó vitéz” humoros népregény Margitay Dezsőtől. „A paraszt gróf fia” Sziklay Jánostól. „Ki lesz az az örökös?” Hartmann Plóntól. — **Elbeszélések és rajzok:** „A megfajult család” elbeszélés P. Szathmáry Károlytól. „Egy magyar ördög” regényes korrajz és „A club” csevegések a megyei életből Mikszáth Kálmántól. „Karácsonyest a tengeren” igaz történet Balázs Sándortól. Azonkívül költemények: Komócsy Józseftől, Kiss Józseftől, Reviczky Gyulától, Lévai Sándortól, Benedek Aladártól stb. stb.

E szerint munkatársaink az irodalomban jól ismert, tisztelt nevek, kiknek legnagyobb részével találkozunk a „Kisfaludy” és „Petőfi-társaság” felolvasó ülésein.

Tamás, jeles műtészünk, január 11. (17.) számunktól kezdve „A magyar költők szerelme” című érdekfeszítő elbeszéléseket fog írni. Minden hóban egy ily érdekes elbeszélés fog a „Gondúzóban” megjelenni. Azonkívül elbeszéléseket, humoreszkeket, költeményeket és rajzokat a legkiválóbb hazai íróktól.

Rendületlenül meg fogunk maradni eddigi programunk mellett és kérjük hazai irodalmunk pártolóit, hogy a „Gondúzó” előfizetőinek sorába lépve, hazafias vállalatunkat előmozdítani kegyeskedjenek, mert nem csupán 156 ivnyi eredeti regényt, beszélt, költeményt, e mellé nem csupán 25 ivnyi szórakoztató olvasmányt adunk évenként csekély 6 forint előfizetőinknek, hanem megvalóztatva, a legjobb írók legkiválóbb munkáinak tárházává igyekezünk tenni azt a 156 ivet, melyek bekötve 15 kötetet adnak és mindenkorra meg fogják tartani becsét, a 25 ivnyi borítékon pedig a vegyesek egész tarka világát igyekezünk egyesíteni.

A „Gondúzó” megjelen minden vasárnap sürgősen nyomtatott három iven, félivnyi színes borítékkal.

Előfizetési ára: Egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

RENDSZERVÉNYI JUTALOM: Hogy t. előfizetőinknek minden irányban kedveskedhessünk, elhatároztuk, hogy nem kimélve semmi költséget e téren is a lehető legnagyobb áldozatot hozzuk és oly szerencsés helyzetben vagyunk, hogy hírneves hazánkfia Munkácsy Mihálynak „A bus betyár” című, kitűnő eredeti olajfestményét kizárólag előfizetőink számára sokszorosíthatjuk.

E kép aranyozott barokk kerettel együtt 110 cm. széles, 84 cm. magas, és azt előfizetőink csekély 6 frt árán megrendelhetik. Budapesten kívül lakó előfizetőink ezen kívül 1 frt csomagolási díjat kell fizetniük.

E képet mindenik előfizető — még a negyedéves is — azonnal megkaphatja, mielőtt az illető fizetési összeget beküldi.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küldünk mindenkinek, kik eziránt alulírt kiadóhoz fordulnak.

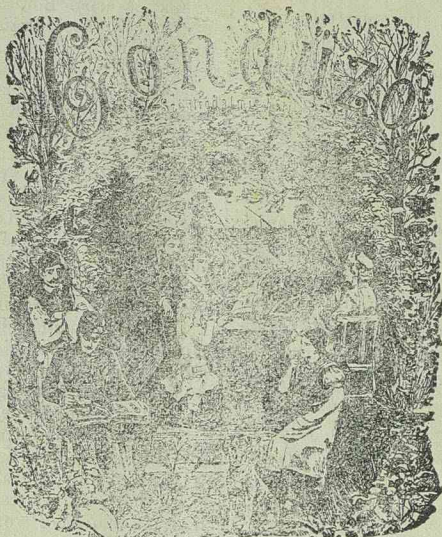
Gyűjtőknek 10 előfizető után 1 tiszteletpéldányt adunk.

Az előfizetési összegek legcélszerűbben posta-utalványon küldendők a „Gondúzó” kiadóhivatalába:

(Utánnyomás nem díjaztatik).

SZÉKELY ALADÁR,

a „Gondúzó” kiadó-tulajdonosa. Budapesten, VII. Dobóter 14.

A „Gondúzó” tehát az egyedüli szépirodalmi lap hazánkban, mely kivétel nélkül elsőrangú íróink által támogatva, czélul tűzte ki magának, hogy bármily áldozatokkal is folytatni fogja az erkölcs és szellem nemesítésének magasabb feladatát.

Az összes hazai sajtó nyilatkozata szerint a „Gondúzó” szépirodalmi hetilap elsőrendű eredeti regény-tartalmát, csinos kiállítását és olcsó árát tekintve, páratlanul áll irodalmunkban.

A „Gondúzó”-ban a család minden tagja megtalálja a maga olvasni valóját, mert a lelket és erkölcsöt nemesítő érdekes regényeken kívül, helyet találnak az ismeretterjesztő közlések, a humor, elmésség és szórakoztató czikkek. A rózsaszín borítékon „A magyar gazdaszöveg” című állandó rovat a család, konyha és kert számára hoz nélkülözhetlen és hasznos tudnivalókat, havonként egyszer kimerítő divattudósítást, azonkívül pedig adomákat és talányokat, melyeknek helyes megfejtésére minden számban tetemes értékű jutalmat tűztünk ki.

Habár eddig a kezdés nehézségével kelle is küzdenünk, azért lankadatlanul fogunk arra törekedni, hogy a legjobb írókat egyesítve magunk körül, lapunkat a tökély legmagasabb fokára emeljük.

A „Gondúzó” újévi számában egyszerre 3 eredeti regényt kezdünk meg: Tolnai Lajostól „Az új főispán”, Vértessy Arnoldtól „Csiricsári Bertalan ur ó méltósága” és Margitay Dezsőtől „A végzet” címűeket. Ezenkívül Szana

Wass és Riemer, Székely-Udvarhelytől.

AJÁNLJÁK

51-52

a téli időnyre

részletfizetésre

legujabb szecskavágóikat

1/2"-tól 3" hosszú szecska vágására,

bármely nagyságra állítható

répavágók, lánczboronák

és mindenféle gazdasági gépeiket,

továbbá

tűzfecskendők, harangok

és

tűzoltói szerelvényekben

DÚS VÁLASZTÉKU RAKTÁRUKAT.

Költségvetések és árlapok

kivánatra bérmentve és ingyen.

Nagy raktár vas-szegek és vasalásokból.

Gépeink bármelyiket kipróbáltatni adjuk át.

Jó mulatságot, igazi nemes élvezetet szerezhetsz

mindenki ingyen,

ha a

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

kiadóhivatalához

fordul egy mutatvány-számmal, melyet a kiadó kívánatra bárkinek bérmentve megküld.

A legolcsóbb, legkedveltebb szépirodalmi lap külön divatlap-pal és könyvvalaku regény-melléklettel.

Érdekes és válogatott olvasnivalók a legjobb íróktól. — Minden számban pompás képek.

Előfizetési ár: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala

Méhner Vilmosnál, Budapest, papnövelde-utca 8-ik szám.